

РЕШЕНИЕ

№ 27307

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3366** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на „ДЖИЕМ КАПИТАЛ“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. К. Ч., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-000986/02.03.2026 г., издадена от полицейски инспектор СДВР ОПП, с която на „ДЖИЕМ КАПИТАЛ“ ЕООД е наложена ПАМ по чл. 171, т.2А, б.А от ЗДвП- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.
Релевират се доводи, че процесната ПАМ е незаконосъобразна, издадена при неясни фактически констатации, както и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Изтъква се липса на задължителен реквизит, а именно в разпоредителната част на заповедта не е индивидуализирано МПС-то, на което се прекратява регистрацията. Не бил посочен и АУАН, издаден на водача. Липсвали мотиви досежно срока на наложената ПАМ. Моли съда да отмени оспорвания административен акт. Претендира разноски.
В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Сочи, че „ДЖИЕМ КАПИТАЛ“ ЕООД не е знаело, че СУМПС на водача Л. З. е било отнето, поради което липсвала обективна и субективна съпричастност на дружеството. Твърди се, че с налагането на ПАМ се надхвърлят допустимите граници на държавна принуда и мярката е несъответна на целта на закона. Сочи, че на 16-ти и взимат книжката и тя на същия ден трябвало ла прибере някъде колата. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът – редовно призован, се явява лично. Оспорва размера на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.02.2026 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия АД № 700784 от 16.02.2026г., от Г. Д. З., на длъжност ВПД Началник група, при сектор ПП, ОДМВР С., срещу Л. К. З., за нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 16.02.2026 г., в 11:48 ч. на ПП I-8 км 38+100 при въведено ограничение на скоростта, в населено място от 50 км/ч. управлявала л.а. М. ГЛА с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Грийн Р. ЕООД със 105 км/ч., превишение- 55 км/ч. Попълнена е декларация от водача. Съответно е издадено НП № 26-1204-000163/27.03.2026 г.

Въз основа на АУАН серия АД № 700784 от 16.02.2026 г. е издадена Заповед за прилагане на ПАМ №26-1204-000025/16.02.2026 г., с която на Л. К. З. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "з) бб)" ЗДвП, а именно „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца“, връчена на 16.02.2026 г.

На същата дата 16.02.2026 г. е съставен и Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА № 4780363 от 16.02.2026 г., от мл. автоконтрольор при ОПП- СДВР, срещу Л. К. З., за нарушение по чл.150А, ал.1 ЗДвП, за това, че 16.02.2026 г., в около 17.10 ч., в [населено място], управлява л.а. М. ГЛА с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Грийн Р. ЕООД, като проверката е установено, че водачът е с временно отнето СУМПС по реда на чл.171, т.1 ЗДвП видно от ЗППАМ №26-1204-000025/16.02.2026 г. МПС е временно спряно от движение по реда на чл.171, т.2 б. „л“.

Въз основа на АУАН серия ГА № 4780363 от 16.02.2026 г. е издадена оспорваната в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-000986/02.03.2026 г., издадена от полицейски инспектор СДВР ОПП, с която на „ДЖИЕМ КАПИТАЛ“ ЕООД е наложена ПАМ по чл. 171, т.2А, б.А от ЗДвП- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, за това, че "ДЖИЕМ КАПИТАЛ" ЕООД с ЕИК:[ЕИК] (ГРИЙН Р.)- собственик на лек автомобил мерцедес ГЛА 220 ЦДИ 4 матик, бял на цвят, с табели с регистрационен [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от Л. К. З. на 16.02.2026 г. около 17:10 ч. в [населено място] по ул. Д. с посока на движение от ул. Баба Неделя към бул. В., водачът не представя СУМПС- СУМПС №285911115 (издадено на 19.08.2022 г., кат. В) е отнето по реда на чл.171, т.1, б."з)бб)" от ЗДвП, за което му е съставен АУАН серия ГА №4780363/16.02.2026 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, и писмените доказателства, представени от ответника, които са изискани от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е

актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 146 АПК. В частност, за да бъде една принудително-административна мярка законна, тя трябва: да бъде прилагана само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи; да бъдат налагана само от посочените в правната норма административни органи или приравнени на тях други органи; да бъде прилагана във вида и по реда, определен в правната норма.

Според разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства заповеди /л.20-24/, от които е видно, че обжалваният акт е издаден от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия.

Противно на твърденията на жалбоподателя не се констатира съществени процесуални нарушения в производството по издаване на процесната ПАМ.

Административният акт е издаден в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране.

В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 4780363 от 16.02.2026 г. съставен против Л. К. З., в който изрично е посочено, че водача е с временно отнето СУМПС по реда на чл.171, т.1 ЗДвП видно от ЗППАМ №26-1204-000025/16.02.2026 г. /с предварително изпълнение по силата на закона- чл.172, ал.6 ЗДвП/, която заповед пък е издадена въз основа на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия АД № 700784 от 16.02.2026г. Предвид това е неосновател и доводът на жалбоподателя, че не е посочен акта, въз основа на който е издадена процесната ПАМ.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за

управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка, и да е предоставил същия за управление на лице, което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред.

В случая, в оспорваната заповед е посочено, че З. е управлявала МПС, собственост на дружеството- жалбоподател, като СУМПС №285911115 (издадено на 19.08.2022 г., кат. В) е отнето по реда на чл.171, т.1, б."3)бб)" от ЗДвП, за което му е съставен АУАН серия ГА №4780363/16.02.2026 г.. Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. В случая констатациите не са опровергвани.

Неоснователно е оплакването, че оспорващият не е знаел, нито би могъл да знае или да предположи, че СУМПС на З. е било отнето. Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е наложената с обжалваната заповед мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда, ПАМ са репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. В случая ЗДвП регламентира прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "а" ЗДвП при установено управление на ППС от лице, което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред. Наличието на това обстоятелство е достатъчно за прилагането на ПАМ, като законът не свързва същата с неправомерно поведение и установяване на вина на собственика, че е предоставил, преотстъпил, разрешил, допуснал и т. н. управлението на притежавания от него автомобил от такова лице. Т.е. без правно значение са обстоятелствата дали собственикът е предоставил управлението на превозното средство на лице, което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред и дали му е било известно, и кога му е станало известно това обстоятелство. Законът допуска засягане правата на собственика с оглед постигане на целта, регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 ЗДвП– опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения.

Както бе посочено по- горе, при осъществяване на предвидената в закона хипотеза, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на преценка дали да наложи мярката или не, такава може да извърши само по отношение срока на действие на ПАМ. За да бъде приложена процесната принудителна мярка, законът не възлага в тежест на административния орган установяване на обстоятелството, че собственикът на автомобила е знаел, че го предоставя на лице, което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, респ., че е разрешил автомобилът му да се ползва от такъв. Възложено е от закона в тежест на всеки собственик на автомобил да предприеме съответните мерки и да не предоставя, респ. да не допуска, собствения му автомобил да бъде управляван от неправопособен водач, респ. от водач, който е бил лишен от право да управлява МПС.

ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "а" ЗДвП би била в нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК и не следва да бъде прилагана, само ако бъде установено, че автомобилът е бил отнет противозаконно, без знанието и съгласието на собственика, а настоящият случай не е такъв.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171, т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца /при диапазон от 6 месеца до 1 година/, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК.

Що се отнася до възражението, че наложената ПАМ не е съобразена с целта на закона, то съдът приема следното: целта, за която се налага тази мярка е да се гарантира безопасността на движението по пътищата и да се предотвратят административни нарушения. Важността на този проблем произтича от факта, че в конкретната хипотеза на издаване на акта по чл. 171, т.2а, б."а" ЗДвП се накърнява едно конкретно право на лице, което формално не е извършило административно нарушение по ЗДвП. Това обаче е само едната въздигната от закона цел, която оправдава издаването на акт, като процесния. Другата цел е гарантиране безопасността на движението по пътищата, вкл. на всички участници в този процес. Такава гаранция несъмнено е именно участието в процеса на движение по пътищата на водачи, които са правоспособни, които притежават валидно СУМПС за съответната категория и не са лишени от право да управлява МПС. Само така може да се гарантира в една значителна степен безопасността на движението по пътищата, вкл. живота и здравето на самите водачи и другите участници в това движение.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата- неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 73 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДЖИЕМ КАПИТАЛ“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000986/02.03.2026 г., издадена от полицейски инспектор СДВР ОПП, с която на „ДЖИЕМ КАПИТАЛ“ ЕООД е наложена ПАМ по чл. 171, т.2А, б.А от ЗДвП- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.